

Sztrájk készül az omnibusznál.

— Forrongás az alkalmazottak között. —

(Saját tudósítónktól.) Az omnibusz-társaság, amelyről éppen keddi számunkban írtuk meg, hogy a Lánchíd elzárása alkalmából mennyit akar keresni a kötelességmulasztó fővároson, se-hogy sem tud megegyezésre jutni az alkalmazottai-val. A surlódások, amelyek a társaság igazgatósága s az alkalmazottak között vannak, már régebbi keletűek s alighanem sztrájk lesz a vége. Az omnibusz-társaság alkalmazottai a minap éjszaka gyűlést akartak tartani egy Hermína-uti vendéglőben, hogy megbeszéljenek egy közös akciót, de az igazgatóság előzőleg értesült a gyűlésről s mindenkinek megtiltotta az azon való megjelenést, elbocsátás terhe alatt. A gyűlés ilyenformán elmaradt, de az alkalmazottak között az elégedetlenség nőttön nő s végül nem fog-nak visszarettenni az igazgatóság fenyegetőzéseitől.

A főváros tanácsának, amelynek az omnibuszok-kal kötött szerződés értelmében beleszólása van a vállalat ügyeibe, már most jelentést kell kérnie a mozgalmakról, mert a főváros lakosságát nem lehet kiténni annak, hogy egyszerre megálljon az omni-busz-közlekedés. De ezenfelül szociális kötelessége is a tanácsnak, hogy ne engedje kiúszorázni egy olyan vállalat alkalmazottait, amely vállalatnak min-den hasznát a főváros engedélye juttatja.

Az omnibusz-társaságnak közel száz kalauza és ugyanannyi kocsis alkalmazottja van állandóan szol-gálatban. Ezek az alkalmazottak reggel 5 órától éj-szaka 12 óráig vannak szolgálatban s ebédidőre alig 15—20 percet kapnak. A napi szolgálati idő tizen-három órában van megállapítva s az ezen az időn túl szolgáló alkalmazott minden óráért külön 20 fillér órabért kap. A tizenhárom óras kötelező szol-gálatnak napi 2 korona 40 fillér a bére — a papi-roson, a valóságban azonban csak 1 korona 80 fillér, mert minden kalauz napi 60 fillért köteles adni a kocsisnak.

Mint látható, az alkalmazottaknak olyan kegyet-len kihasználása ez, amely miatt már régen közbe kellett volna lépnie a fővárosnak. S ehhez még hozzá-járul az az intézkedés, amelylyel az omnibusz-tár-saság igazgatósága egyszerűen elkobozta az alkalmazottak szabad napját. Tíz, tizenkét, sőt tizennégy napi munka után jutnak csak hozzá egy szabad nap-hoz, holott minden hetedik nap illetné meg őket. Panaszkodni azonban nem szabad, mert aki panaszkodni mer, az — el van bocsátva.

Az igazgatóságnak ez a megfélemlítése azonban már nem igen fog hatást tenni. Az elkeseredés olyan nagy, hogy okvetlenül ki kell törnie s az alkalmaz-zottak is tisztában vannak azzal, hogy együttes fel-lépésükkel szemben tehetetlen lesz az igazgatóság. Azt hiszik — és ennek így is kell lennie — hogy a főváros, amely egyre-másra produkálta a szociális alkotásokat, az alkalmazottak pártjára fog állani, hiszen csak egy kis szociális érzékkel is az igazga-tóság ellen kell állást foglalni: Amint az omnibusz-közlekedés megszűnik, a fővárosnak jogában van

megbírságotlani a vállalatot, tehát a vállalatnak is fon-tos érdeke, hogy nyugodt legyen a viszony közte és az alkalmazottak között.

A mai viszonyok semmiképpen sem biztosítják azt a nyugodt viszonyt, amelyet a jó közlekedés ér-deke is megkövetel, a fővárosnak tehát kötelessége, hogy ha lehetséges, megelőzze a zavart s szerződés-adta jogánál fogva megparancsolja a vállalatnak, hogy teljesítse az alkalmazottak jogos kívánságait.

		Iktatószám	
		<h1>Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>	
Szerző		Osztályozás	
Cím		Tárgy	
Forrás:		Idő	
(Hely)		Személy	
(Idő)		Helyszám	
(Köt. v. füz.)			
1913 11/24		385.86	
Pesti napló		1913	